

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) ประเภทศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (correlation studies) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยประชากร คือ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ แรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และรูปแบบการสื่อสาร คือ รูปแบบการสื่อสารกับผู้บังคับบัญชา รูปแบบการสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน รูปแบบการสื่อสารกับผู้รับบริการ (ผู้ใช้รถใช้ถนน) กับความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานของตำรวจจราจร สังกัดกองบังคับการตำรวจจราจร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ตำรวจจราจรสังกัดกองบังคับการตำรวจจราจร ที่มีหน้าที่รับผิดชอบอำนวยความสะดวกจราจรบนท้องถนน โดยมีขั้นตอนในการคัดเลือกดังนี้

1. ทำการสำรวจจำนวนตำรวจจราจร สังกัดกองบังคับการตำรวจจราจร ที่มีหน้าที่รับผิดชอบอำนวยความสะดวกจราจรบนท้องถนน ซึ่งได้แก่ตำรวจจราจรในหน่วยงานต่อไปนี้

กองกำกับการ 1 (กก.1)	573	คน	
กองกำกับการ 2 (กก.2)	602	คน	
รวมทั้งสิ้น	1,175	คน	(กองบังคับการตำรวจจราจร, 2542)

2. กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยโดยคำนวณจากสูตรของทาโรยามานะ (Taro Yamane) (วิเชียร เกตุสิงห์, 2541: 22)

$$n = \frac{N}{(1 + Ne^2)} \quad (\text{เมื่อความเชื่อถือได้ของการเลือกตัวอย่าง} = 95\%)$$

เมื่อ	n	คือ	จำนวนตัวอย่าง หรือขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	คือ	จำนวนหน่วยทั้งหมด หรือขนาดของประชากร
	e	คือ	ความน่าจะเป็นของความผิดพลาดที่ยอมให้เกิดได้

ดังนั้น จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณคือ 299 คน ซึ่งสอดคล้องกับขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 286 คน ดังที่แสดงไว้ในตารางแสดงจำนวนตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่นประมาณ 95.5% ของทาโร ยามานะ (Taro Yamane) (วิเชียร เกตุสิงห์, 2541: 24) เพื่อให้โอกาสของการคลาดเคลื่อนน้อยลงและผลการวิจัยมีความแม่นยำเชื่อถือมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้เพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็น 400 คน

3. ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (simple random sampling) โดยการจับสลากเพื่อคัดเลือกรายชื่อของกลุ่มตัวอย่างประชากรจากแต่ละกองกำกับการตามจำนวนที่ได้ระบุข้างต้น

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งตัวแปรตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 อายุมีความสัมพันธ์กับความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานของตำรวจ
ตำรวจ สังกัดกองบังคับการตำรวจจราจร

ตัวแปรอิสระ คือ อายุ

ตัวแปรตาม คือ ความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน

สมมติฐานข้อที่ 2 สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานของตำรวจ สังกัดกองบังคับการตำรวจจราจร

ตัวแปรอิสระ คือ สถานภาพสมรส (โสด สมรส หย่า/หม้าย)

ตัวแปรตาม คือ ความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน

สมมติฐานข้อที่ 3 รายได้มีความสัมพันธ์กับความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานของตำรวจ สังกัดกองบังคับการตำรวจจราจร

ตัวแปรอิสระ คือ รายได้

ตัวแปรตาม คือ ความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน

สมมติฐานข้อที่ 4 แรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานของตำรวจ สังกัดกองบังคับการตำรวจจราจร

ตัวแปรอิสระ คือ แรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว

ตัวแปรตาม คือ ความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน

สมมติฐานข้อที่ 5 รูปแบบการสื่อสารกับผู้บังคับบัญชามีความสัมพันธ์กับความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานของตำรวจจราจร สังกัดกองบังคับการตำรวจจราจร

ตัวแปรอิสระ คือ รูปแบบการสื่อสารกับผู้บังคับบัญชา

ตัวแปรตาม คือ ความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน

สมมติฐานข้อที่ 6 รูปแบบการสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานมีความสัมพันธ์กับความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานของตำรวจจราจร สังกัดกองบังคับการตำรวจจราจร

ตัวแปรอิสระ คือ รูปแบบการสื่อสารกับผู้บังคับบัญชา

ตัวแปรตาม คือ ความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน

สมมติฐานข้อที่ 7 รูปแบบการสื่อสารกับผู้รับบริการ (ผู้ใช้รถใช้ถนน) มีความสัมพันธ์กับความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานของตำรวจจราจร สังกัดกองบังคับการตำรวจจราจร

ตัวแปรอิสระ คือ รูปแบบการสื่อสารกับผู้รับบริการ

ตัวแปรตาม คือ ความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน

สมมติฐานข้อที่ 8 ปัจจัยประชากร คือ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ แรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และรูปแบบการสื่อสาร คือ รูปแบบการสื่อสารกับผู้บังคับบัญชา รูปแบบการสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน รูปแบบการสื่อสารกับผู้รับบริการ (ผู้ใช้รถใช้ถนน) สามารถร่วมกันทำนายระดับความเหนื่อยหน่ายของตำรวจจราจร สังกัดกองบังคับการตำรวจจราจรได้

ตัวแปรพยากรณ์ คือ ปัจจัยประชากร รูปแบบการสื่อสาร

ตัวแปรเกณฑ์ คือ ความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่างๆ รวมทั้งแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่นำมาใช้ในการวิจัย โดยประกอบไปด้วยคำถามที่ครอบคลุมตัวแปรเกี่ยวกับปัจจัยประชากร รูปแบบการสื่อสาร และความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน ซึ่งแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยประชากร แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

- 1.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส และรายได้
- 1.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสาร แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

- 2.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารกับผู้บังคับบัญชา
- 2.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน
- 2.3 แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารกับผู้รับบริการ (ผู้ใช้รถใช้ถนน)

ส่วนที่ 3 แบบวัดความเหนื่อยหน่ายของตำรวจจราจร ได้แก่ ความอ่อนล้าทางอารมณ์ การลดความเป็นบุคคล และการลดความสำเร็จส่วนบุคคล

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

นอกจากการสร้างแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ตามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยแล้ว เนื้อหาของแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ยังได้แบ่งเป็นจำนวนข้อของแบบสอบถามในส่วนต่างๆ รวมทั้งสิ้น 105 ข้อ ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยประชากร เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ แรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายปิดจำนวนทั้งหมด 3 ข้อ

1. อายุ
2. สถานภาพสมรส
3. รายได้

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากแนวคิดเกี่ยวกับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวของเฮ้าส์ (House, 1981) และดัดแปลงจากแบบสอบถามของ วิไล ทวีรักษา (2541) โดยได้สร้างให้สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติงานของตำรวจจราจร จำนวนทั้งหมด 20 ข้อ ลักษณะของแบบ

สอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (5 points bipolar rating scale) โดยการเลือกตอบให้ถือเกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ได้รับการปฏิบัติจากครอบครัวในมิตินั้นๆ ในระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ได้รับการปฏิบัติจากครอบครัวในมิตินั้นๆ ในระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ได้รับการปฏิบัติจากครอบครัวในมิตินั้นๆ ในระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ได้รับการปฏิบัติจากครอบครัวในมิตินั้นๆ ในระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ได้รับการปฏิบัติจากครอบครัวในมิตินั้นๆ ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์กำหนดค่าคะแนนสำหรับข้อความเชิงบวกในแต่ละข้อคือ

มากที่สุด	ให้คะแนน	5
มาก	ให้คะแนน	4
ปานกลาง	ให้คะแนน	3
น้อย	ให้คะแนน	2
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1

เกณฑ์กำหนดค่าคะแนนสำหรับข้อความเชิงลบในแต่ละข้อคือ

มากที่สุด	ให้คะแนน	1
มาก	ให้คะแนน	2
ปานกลาง	ให้คะแนน	3
น้อย	ให้คะแนน	4
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	5

เกณฑ์การตีความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย

4.50 – 5.00	หมายถึง	ได้รับการปฏิบัติจากครอบครัวในมิตินั้นๆ ในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	ได้รับการปฏิบัติจากครอบครัวในมิตินั้นๆ ในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	ได้รับการปฏิบัติจากครอบครัวในมิตินั้นๆ ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	ได้รับการปฏิบัติจากครอบครัวในมิตินั้นๆ ในระดับน้อย
0.50 – 1.49	หมายถึง	ได้รับการปฏิบัติจากครอบครัวในมิตินั้นๆ ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสาร ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยประยุกต์จากแนวคิดและทฤษฎีการสื่อสารในองค์การ รวมทั้งจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เข้ากับสภาพการปฏิบัติงานของตำรวจจราจร ดังกติกองบังคับการตำรวจจราจร โดยแบบสอบถามที่สร้างขึ้นได้แบ่งเป็น 3 ตอน ครอบคลุมรูปแบบการสื่อสารกับผู้บังคับบัญชา รูปแบบการสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน และรูปแบบการสื่อสารกับผู้รับบริการ (ผู้ใช้รถใช้ถนน) จำนวนทั้งสิ้น 55 ข้อ ดังนี้

ตอนที่ 1	รูปแบบการสื่อสารกับผู้บังคับบัญชา	จำนวน 20 ข้อ
ตอนที่ 2	รูปแบบการสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน	จำนวน 20 ข้อ
ตอนที่ 3	รูปแบบการสื่อสารกับผู้รับบริการ (ผู้ใช้รถใช้ถนน)	จำนวน 20 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (5 points bipolar rating scale) โดยมีเกณฑ์กำหนดค่าคะแนนดังนี้

เกณฑ์กำหนดค่าคะแนนในแต่ละข้อคือ

5	หมายถึง	มีการปฏิบัติตามรูปแบบการสื่อสารในมิตินั้นๆ ในระดับทุกวัน
4	หมายถึง	มีการปฏิบัติตามรูปแบบการสื่อสารในมิตินั้นๆ ในระดับเป็นประจำ
3	หมายถึง	มีการปฏิบัติตามรูปแบบการสื่อสารในมิตินั้นๆ ในระดับบ่อยครั้ง
2	หมายถึง	มีการปฏิบัติตามรูปแบบการสื่อสารในมิตินั้นๆ ในระดับนานๆ ครั้ง
1	หมายถึง	มีการปฏิบัติตามรูปแบบการสื่อสารในมิตินั้นๆ ในระดับไม่เคยเลย

เกณฑ์การตีความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย

4.50 - 5.00	หมายถึง	มีการปฏิบัติตามรูปแบบการสื่อสารในมิตินั้นๆ ในระดับทุกวัน
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติตามรูปแบบการสื่อสารในมิตินั้นๆ ในระดับเป็นประจำ
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติตามรูปแบบการสื่อสารในมิตินั้นๆ ในระดับบ่อยครั้ง
1.50-2.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติตามรูปแบบการสื่อสารในมิตินั้นๆ ในระดับนานๆ ครั้ง
0.50 - 1.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติตามรูปแบบการสื่อสารในมิตินั้นๆ ในระดับไม่เคยเลย

ส่วนที่ 3 แบบวัดความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานของตำรวจ โดยผู้วิจัยได้แปลและดัดแปลงมาจากแบบวัดความเหนื่อยหน่ายของมาสแลคซ์และแจ็กสัน (Maslach and Jackson, 1981a, 1986) ที่เรียกว่า The Maslach Burnout Inventory (MBI) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพสูงและนิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยครอบคลุมการวัด 3 ด้าน คือ ความอ่อนล้าทางอารมณ์ การลดความเป็นบุคคล และการลดความสำนึกส่วนบุคคล จำนวนทั้งหมด 22 ข้อ ประกอบด้วย

ความอ่อนล้าทางอารมณ์	9	ข้อ
การลดความเป็นบุคคล	5	ข้อ
การลดความสำนึกส่วนบุคคล	8	ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (5 points bipolar rating scale) โดยเกณฑ์กำหนดการให้คะแนนสำหรับข้อความในแต่ละข้อ คือ

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นว่ามีสถานการณ์ในมิตินั้นๆ เกิดขึ้นทุกวัน
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นว่ามีสถานการณ์ในมิตินั้นๆ เกิดขึ้นเป็นประจำ
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นว่ามีสถานการณ์ในมิตินั้นๆ เกิดขึ้นบ่อยครั้ง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นว่ามีสถานการณ์ในมิตินั้นๆ เกิดขึ้นนานๆ ครั้ง
1	หมายถึง	ไม่มีความรู้สึกว่ามีสถานการณ์ในมิตินั้นๆ เกิดขึ้นเลย

เกณฑ์การตีความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย

4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นว่ามีสถานการณ์ในมิตินั้นๆ เกิดขึ้นทุกวัน
3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นว่ามีสถานการณ์ในมิตินั้นๆ เกิดขึ้นเป็นประจำ
2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นว่ามีสถานการณ์ในมิตินั้นๆ เกิดขึ้นบ่อย
1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นว่ามีสถานการณ์ในมิตินั้นๆ เกิดขึ้นนานๆ ครั้ง
0.50 – 1.49	หมายถึง	ไม่มีความรู้สึกว่ามีสถานการณ์ในมิตินั้นๆ เกิดขึ้นเลย

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การหาค่าความเที่ยงตรงและค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ได้กำหนดเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. การหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) ของแบบสอบถาม
 - 1.1 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นตามลักษณะที่ต้องการวัดตัวแปรต่างๆ แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณารายละเอียด ความครอบคลุมและเกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ต้องการศึกษา
 - 1.2 นำแบบสอบถามเสนอผู้ทรงคุณวุฒิของกองบังคับการตำรวจจราจรที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารงานตำรวจจราจรจำนวน 3 ท่าน พิจารณารายละเอียดให้สอดคล้องกับความเป็นจริงในการปฏิบัติงานของตำรวจจราจร
 - 1.3 แก้ไขแบบสอบถามตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
 - 1.4 นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาขั้นสุดท้ายเพื่อหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม

2. การหาความเชื่อถือได้ (reliability) ของแบบสอบถาม
 - 2.1 นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการทดสอบ (pre-test) หาความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม โดยกลุ่มตัวอย่างในการทดสอบนี้ ได้ขอความร่วมมือจากตำรวจจราจรสังกัดสถานีตำรวจนครบาลซึ่งมีลักษณะการปฏิบัติงานคล้ายกลุ่มตัวอย่างจำนวน 4 สถานี คือ สถานีตำรวจนครบาลพลับพลาไชย 1 สถานีตำรวจนครบาลพลับพลาไชย 2 สถานีตำรวจนครบาลทองหล่อ และสถานีตำรวจนครบาลบางนา จำนวน 64 ท่าน (คิดเป็นร้อยละ 16 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง)
 - 2.2 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (วิเชียร เกตุสิงห์, 2541: 93) ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{(k-1)} \left\{ 1 - \frac{\sum V_i}{V_t} \right\}$$

เมื่อ	α	คือ ค่าความเชื่อถือได้
	k	คือ จำนวนข้อ
	V_i	คือ ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	V_t	คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

ซึ่งค่าของความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 0.85 ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว รูปแบบการสื่อสาร และความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานของตำรวจจราจร ซึ่งกำลังกองบังคับการตำรวจจราจร

แบบสอบถาม	ค่าความเชื่อถือได้
ส่วนที่ 1 แรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว	0.82
ส่วนที่ 2 รูปแบบการสื่อสาร	
การสื่อสารกับผู้บังคับบัญชา	0.81
การสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน	0.92
การสื่อสารกับผู้รับบริการ (ผู้ใช้รถใช้ถนน)	0.87
ส่วนที่ 3 ความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน	0.81
ค่าความเชื่อถือได้เฉลี่ยทั้งฉบับ	0.85

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำหนังสือจากหัวหน้าภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิติศาสตร์ เรียนเสนอต่อผู้บังคับการตำรวจจราจร เพื่อขออนุญาตประสงค์ของการวิจัย และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

2. ส่งแบบสอบถามผ่านผู้กำกับการ กองกำกับการ 1 และผู้กำกับการ กองกำกับการ 2 กองบังคับการตำรวจจราจร พร้อมขออนุญาตประสงค์และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล โดยส่งแบบสอบถามในวันที่ 8 มีนาคม 2543 จำนวนรวมทั้งสิ้น 500 ฉบับ เพื่อป้องกันการสูญหายของแบบสอบถามและแบบสอบถามที่มีข้อมูลไม่ครบหรือผิดพลาด

3. กำหนดวันสุกที่อาศัยที่รับคืนแบบสอบถามในวันที่ 15 มีนาคม 2543 ซึ่งแบบสอบถามที่ได้รับคืนมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 431 ฉบับ คิดเป็นอัตราร้อยละ 86.20 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด
4. ตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยของแบบสอบถามเพื่อคัดแยกแบบสอบถามที่มีข้อมูลไม่ครบหรือผิดพลาดออก ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 27 ฉบับ คิดเป็นอัตราร้อยละ 6.26 ของจำนวนแบบสอบถามที่ได้คืนทั้งหมด
5. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 400 ฉบับ ไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ฉบับ มาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางสถิติโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science for Windows) การวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ มีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดสถิติภาพบรรยายของข้อมูลต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 จำนวน และค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยประชากร
 - 1.2 ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
2. ทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรตามสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ค่าสถิติ ดังนี้
 - 2.1 การทดสอบสมมติฐานที่ 1 วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง อายุกับความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
 - 2.2 การทดสอบสมมติฐานที่ 2 วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพสมรส กับความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน ทำการทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

2.3 การทดสอบสมมติฐานที่ 3 วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ กับความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน ทำการทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบ ไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

2.4 การทดสอบสมมติฐานที่ 4 วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง แรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว กับความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

2.5 การทดสอบสมมติฐานที่ 5 วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง รูปแบบการสื่อสารกับผู้บังคับบัญชา กับความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

2.6 การทดสอบสมมติฐานที่ 6 วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง รูปแบบการสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน กับความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

2.7 การทดสอบสมมติฐานที่ 7 วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง รูปแบบการสื่อสารกับผู้บริหาร (ผู้ใช้รถใช้ถนน) กับความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงาน โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

2.8 การทดสอบสมมติฐานที่ 8 สร้างสมการการทำนายความเหนื่อยหน่ายในการปฏิบัติงานของตำรวจจราจร สังกัดกองบังคับการตำรวจจราจร จากปัจจัยประชากร คือ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ แรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และรูปแบบการสื่อสาร คือ รูปแบบการสื่อสารกับผู้บังคับบัญชา รูปแบบการสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน รูปแบบการสื่อสารกับผู้บริหาร (ผู้ใช้รถใช้ถนน) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (multiple regression analysis) โดยเพิ่มตัวแปรแบบขั้นตอน (stepwise method)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการทดสอบที่ระดับ .05